

чало много по-успешна отъ артилерийската, но, съ наближаването на настъпващите турски войски, и последната — артилерията, започна силно да ги поражава. Боя трая така повече отъ половинъ часъ, но благоприятенъ край не се прѣдвижда, па и надеждитѣ за присъединението на генералъ Гурковия отрядъ захващатъ да отслабватъ. Тогава дружинитѣ смѣло напушкатъ своите позиции и съ громки викове и юнашки пѣсни сами се впускатъ въ атака срѣщу настъпващия неприятелъ. Подъ единъ страшенъ не-прѣкъснатъ дѣждъ отъ гранати и куршуми, които покосяватъ живота и здравето на сума момци — тръгватъ тѣ напрѣдъ: бодро и стройно и, при срѣща съ неприятеля, се хвѣрлятъ като разярени лъзове върху му съ щикове. Впечатлението, произведено върху турцитѣ отъ тая открита и неочеквана атака не се поддава на описание. Въ всѣки случай, то е било толкова силно, щото първите линии на настъпващия врагъ, нѣколко пъти по-силенъ отъ опълченците, ударва на позоренъ бѣгъ. Послѣднитѣ, подпомогнати отъ своята слаба, но прѣстрѣливша се вече артилерия, започватъ да прѣследватъ отстъпващия врагъ съ дружни и чести залпове, които покриватъ полето съ безбройни турски трупове. Но бѣгството на турцитѣ траяло не за дѣлго време, подкрѣпени отъ своите многочислени резерви, тѣ изкарватъ нови силни борци и подхващатъ отъ ново настѫпление. Артилерията имъ, прѣстрѣвлайки къмъ новото мѣсторазположение на нашия отрядъ, продължава своя убийственъ огнь срѣчу значително ослабналите вече налични сили на опълченето. Прѣсните неприятелски колони, настѫпвайки, изригватъ маса свинецъ върху откритите позиции на опълченците и боевата линия на послѣднитѣ все повече и повече рѣдѣ. Въ това